

A l'esquerra, un cranc blau, i a la dreta, exemplars a la subhasta de la llotja de la Ràpita. FOTOS: JOAN REVILLAS

L'apunt Fre a la ràpida colonització del medi

El cranc blau americà és una espècie al·lòctona (no autòctona). Es desconeix el mecanisme concret pel que va arribar a la Mediterrània occidental, però el més probable és que fos per dispersió larvària a partir de les poblacions assestantes a la Mediterrània oriental i central des de fa dècades, segons detallen des de l'Institut de Ciències del Mar. Després d'un primer asentament fallit al Mar Menor l'any 2003, l'espècie no es va tornar a trobar fins el 2016 al delta de l'Ebre, zona on s'hi ha establert completament des d'aquell moment i on de seguida va provocar un daltabaix en la pesqueria artesanal de la zona, degut a la seva colonització exponencial dels ecosistemes deltaics.

Sector primari

La pesca professional permet controlar la població de cranc blau al litoral ebrenc

Les captures han suposat uns beneficis per al sector pesquer de més de 4,5 milions d'euros fins al 2021 i el crustaci s'ha incorporat de forma natural a la cuina del territori

M. MILLAN
LA RÀPITA

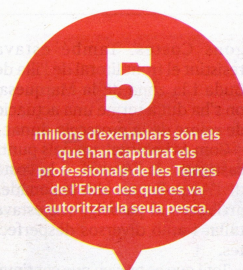
El cranc blau (*Callinectes sapidus*) va ser detectat al delta de l'Ebre el 2016 i ràpidament es va expandir per tota la costa, desplaçant altre espècies. Cinc anys després, aquest crustaci s'ha pogut controlar en bona mesura gràcies a les captures per part dels pescadors professionals i a la seua incorporació a la gastronomia de la zona.

Des d'un principi, les administracions pesquera i mediambiental catalanes es van oposar a la catalogació del cranc blau com a espècie exòtica invasora i es va fomentar la seva pesca i comercialització per limitar-ne les poblacions. Fins el 2021, se l'han comercialitzat a través de les llotges pesqueres catalanes 1.438

tones. Atenent a una mitjana d'entre tres i quatre exemplars per quilo, la pesca professional n'ha extret del medi més de 5.000.000 d'exemplars, fet que ha suposat uns beneficis per al sector pesquer de més de 4,5 milions d'euros.

Aquesta comercialització ha permès incorporar de forma natural aquest producte a la cuina del territori, tant a les llars particulars com en els restaurants més selectes. De fet, el cranc blau ja té un alt interès comercial a la costa est americana i també en diferents indrets de la Mediterrània on fa anys que està instal·lat.

En els últims tres anys, s'han pescat 457 tones l'any 2019, 483 tones l'any 2020 i 397 tones el 2021. Unes xifres que, segons la Generalitat, indiquen que l'exploració pesquera mitjançant la co-

gestió ha permès controlar la població de cranc blau a Catalunya. «Això vol dir que l'espècie ha entrat en una fase de contenció que ha d'afavorir, sens dubte, la salut dels ecosistemes que ha ocupat durant aquests darrers anys», remarquen.

Per contra, la catalogació com a espècie exòtica invasora hagués suposat la prohibició de la pesca i comercialització del cranc blau, a més de no permetre la inversió de pressupost públic en polítiques adreçades a la seva eradicació.

Totes aquestes dades es van aportar ahir a la reunió del Comitè de Cogestió del Cranc Blau de les Terres de l'Ebre, celebrada a la Confraria de Pescadors de la Ràpita. «Optar per l'extracció dirigida d'aquesta espècie no només no ha representat una despesa per al sector públic, sinó que re-

presenta una important font d'ingressos per al col·lectiu pesquer, afectat precisament per la irrupció d'aquesta espècie al·lòctona», afirma el director general de Política Marítima i Pesca Sostenible, Sergi Tudela.

En aquest context, ahir el Comitè de Cogestió del Cranc Blau de les Terres de l'Ebre va aprovar el primer Pla de gestió per a la pesquera d'aquesta espècie al Mediterrani de l'Estat. S'aposta així per seguir pescant al màxim per tal d'intentar reduir la quantitat de cranc i que les altres espècies puguin anar-se recuperant. «A més, amb aquesta opció s'aporten beneficis econòmics al sector i, al mateix temps, s'allegueren les arques públiques dels costos d'una lluita per a l'eradicació d'una espècie que, d'acord amb el criteri general dels científics, estava perduda abans de començar», expliquen des de la Generalitat.

La limitació a la pesca professional comporta, a més, dos factors fonamentals per a la correcta gestió del recurs: el control sanitari del producte extret, ja que es comercialitza exclusivament a través de les llotges oficials de primera venda, i el control estricte dels quilos capturats, calculats a través de les notes de primera venda.

Tot i que gairebé la totalitat de les captures es produeixen a la zona del delta de l'Ebre, el Comitè de Cogestió integra com a membre a la Federació Nacional Catalana de Confraries de Pescadors, per tal que els acords i el Pla de gestió aprovat ahir siguin aplicables a la totalitat del litoral Català.